

Foranstaltning vor Statsgæld ikke, den aftager endog, om end langsomt.

Det indenlandske Laan, jeg i Aar var bemyndiget til at optage, er allerede afsat. Det blev et 4 pCts Laan — der har været givet Meddelelse derom i Bladene —, og det blev afsat til en Kurs af 95. Ved en Betragtning af denne Kurs i Forhold til det store Statslaans Nettoprovenue paa 93 $\frac{1}{2}$ maa man, foruden til forskellige andre Forhold, naturligvis tage Hensyn til, at der her ikke var Stempelafgift at svare, men alt taget i Betragtning maa det siges, at denne Kurs af 95 er forholdsvis tilfredsstillende. Obligationerne er, som Forudsætningen var, anbragt her i Landet paa faste Hænder, aldeles overvejende hos offentlige Pengeinstitutter, Sparekasser, Forsikringselskaber og deslige Institutioner. Et Laan af en lignende Størrelse vil efter min Overbevisning atter til næste Aar kunne finde let Afsætning.

Naar jeg for at kontrollere, hvorvidt der kan bygges paa dette Finanslovsforslag og med hvor megen Sikkerhed, vender mig til Udgiftssiden, vil det for det første vise sig, at der, trods alle Bestræbelser for at holde Udgifterne nede, har været visse Udgiftsposter, som med Nødvendighed har drevet Udgiftssiden op. Her skal jeg da for det første nævne den Omstændighed, at vi nu, efter at de midlertidige Laans Æra heldigvis er afsluttet, maa opføre den samlede Udgift til Forrentning af Statsgælden paa Finansloven, medens vi tidligere paa denne alene opførte Forrentningen af de faste Laan og først paa Tillægsbevillingsloven havde Forrentningen af de midlertidige. Derved fremkommer der selvfølgelig et betydeligt Udgiftsplus paa denne Post: medens Udgiften til Statsgældens Forrentning for indeværende Finansaar er opført med 9,366,000 Kr., er den paa Finanslovsforslaget opført med 12,337,000 Kr. eller ca. 3 Mill. Kr. mere. Endvidere har det atter ved Affattelsen af dette Finanslovsforslag vist sig, at de Udgifter, vi kan kalde sociale Udgifter i videre Forstand, eller om man vil: Udgifter til sociale og kulturelle Formaal, stadig er i rask Stigen. Tager jeg 3 Grupper af disse Udgifter til sammen, nemlig Indenrigsministeriets Afsnit VIII: Udgift til Sygekasser, Ulykkesforsikring, Arbejdsløshedskasser og Alderdomsunderstøttelse, Justitsministeriets Afsnit IV: Statsforsorg for forsømte Børn, og den Del af Kultusministeriets Afsnit IV. C., som vedrører det kommunale Folkeskolevæsen, fremkommer en Stigning

fra sidste Finanslov paa c. 1,300,000 Kr. Endvidere findes der paa Krigsministeriets Budget en Udvidelse, som vil blive en særlig Bebyrdelse for dette Budget, men som er af en ganske ekstraordinær Karakter, hvilket ikke kan siges om de to, jeg før nævnedes — de skal nok komme igen. Det er til den Prøvemobilisering, man har lyst meget efter i Pressen i de sidste Dage. Man har jo fantaseret om, at denne Prøvemobilisering hang lige over Hovedet paa os og skulde foretages en af de nærmeste Dage. Af Hærloven kan man se, at den skal foretages inden Udgangen af Kalenderaaret 1913, og, som rimeligt er, er Udgiften til den da opført paa Finanslovsforslaget — med 380,000 Kr. —; ærede Medlemmer kunne nu altsaa sove i Ro for Prøvemobiliseringen foreløbig.

Overfor disse store Udgiftsstigninger skal jeg pege paa to glædelige Udgiftsformindskelser. Den ene vedrører Grønland. Vel har man ikke turdet lægge det ualmindelig gunstige Resultat af indeværende Aars Regnskab for Grønland til Grund, thi man har i Indenrigsministeriet ment, at dette Resultat delvis skyldes Forhold af ekstraordinær og forbigaaende Natur; men selv med megen Forsigtighed og med alle Forhold taget i Betragtning har man kunnet nøjes med i Aar at anslaa Underskuddet til 276,000 Kr. mod 337,000 Kr. i Fjor; og hvad Udgiften til de vestindiske Øer angaar, er den endnu mere nedadgaaende. Underskuddet var anslaaet til 86,000 Kr. i Fjor, men kan i Aar anslaaes til kun 17,507 Kr., saa vi nu virkelig med stærke Skridt nærmer os den Tid, da Forudsætningen i Lovgivningen af 1906: at de vestindiske Øer saa nogenlunde kan bære sig, slaar til. Til Gengæld er saa Udgifterne paa § 26, til Erhvervelse af Formue og Afbetaling af Gæld, lavere, end de kan paaregnes at blive i kommende Finansaar. En Post, som vi vil faa at se paa en lang Række Finanslove, fra 1914—15 at regne, er den forøgede Udgift til Afdrag paa Statsgælden, som skyldes det sidst optagne store Laan, en Udgift, der vil andrage godt 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., nøjagtigt 1,271,000 Kr. Endvidere ønsker jeg, for at man ikke skal overvurdere de gode Udsigter, at gøre opmærksom paa, at jeg ikke tør love, at Udgifterne til offentlige Arbejder paa § 26 i det næste Finansaar og de nærmest kommende kan holdes saa langt nede, som Tilfældet har været i Aar. Der har, kan jeg forsikre, maattet an-